

Beretn. om den 55. internat. arbejdskonference i Genève 1970.

De fornævnte to forslag til resolutioner om pensionsalder og om kontinuitet i søfarendes beskæftigelse fremsat af den norske sømandsrepræsentant, blev henvist til en af udvalget nedsat arbejdsgruppe, der fandt, at resolutionsforslagene drejede sig om spørgsmål, der var dækket af rekommandationens paragraffer 14 og 16. Det ville derfor ikke være ønskeligt at gentage disse punkter i særskilte resolutioner. På den anden side fandt arbejdsgruppen det hensigtsmæssigt at foreslå en resolution, dækkende et af punkterne i resolutionsforslaget vedrørende kontinuitet i søfarendes beskæftigelse, nemlig en opfordring til styrelsesrådet om at anmode generaldirektøren om at forelægge en rapport om kontinuitet i søfarendes beskæftigelse for en snarlig samling af Joint Maritime Commission.

Udvalget vedtog på sit sidste møde enstemmigt rapporten samt rekommandation vedrørende beskæftigelsesproblemer som følge af den tekniske udvikling om bord i skibe, ændret som foran anført, samt resolution vedrørende kontinuitet i søfarendes beskæftigelse i overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag.

Under forelæggelsen i plenarforsamlingen godkendtes rapporten og resolutionen enstemmigt og uden diskussion, og ved den endelige afstemning om rekommandationen vedtoges også denne enstemmigt.

Rekommandationens og resolutionens tekst findes optrykt som henholdsvis bilag 6 og bilag 7.

V. Udvalget om beskyttelse af søfarende mod erhvervsulykker.

Udvalget, der afholdt 6 møder, bestod af 52 medlemmer (28 regeringsrepræsentanter, 12 skibsrederrepræsentanter og 12 sømandsrepræsentanter). Til formand valgtes den pakistanske regeringsrepræsentant *Hasan*, til viceformand den britiske rederrepræsentant *Souter* og den tyske sømandsrepræsentant *Wiemers*. Til rapportør valgtes den britiske regeringsrepræsentant *Service*.

For at opnå lighed ved afstemninger tillagdes der hver regeringsrepræsentant 3 stemmer, medens skibsreder- og sømandsrepræsentanterne hver havde 7 stemmer.

Som grundlag for udvalgets forhandlinger forelå en af ILO udarbejdet blåbog, der indeholdt en redegørelse for sagens behandling på den forberedende tekniske søfartskonference i Genua i 1969.

På den nævnte konference havde der været enighed om at foreslå en konvention om emnet, men i den af ILO udarbejdede redegørelse var foreslået såvel en konvention som en rekommandation.

Om årsagen hertil oplystes i blåbogen, at konventioner er bestemt til at fastsætte bindende regler, hvorfor sådanne alene bør indeholde bestemmelser, der er egnede til omformning til påbud. Såfremt formålet med en bestemmelse snarere er at øve indflydelse på udformningen af lovgivning eller praksis, eller at foreslå mulige, ikke nødvendigvis ensartede, retningslinier, må en rekommandation anses for det rette instrument. Det samme gælder i tilfælde, hvor der ikke foreligger tilstrækkelig international enighed om et emne til at fastsætte bindende regler herom.

ILO's udkast til konvention og rekommandation var udarbejdet med den nævnte sondring for øje.

Sømandsrepræsentanternes talsmand oplyste, at man var villig til at overveje ILO's forslag, men at man forbeholdt sig eventuelt at fremkomme med forslag om tilbageføring af bestemmelser til konventionen, som ILO havde overført til rekommandationen. Rederrepræsentanternes talsmand kunne ligeledes i princippet tiltræde ILO's forslag. Udvalgets formand påpegede, at det var i alle 3 gruppers interesse at søge at forhindre ulykker om bord, og at denne almene interesse bedst kunne tilgodeses ved at vedtage en konvention, der kunne ratificeres af regeringerne og dermed forligte disse.

Der forelå ialt 35 ændringsforslag til konventionen og rekommandationen. 15 af ændringsforslagene blev dog helt eller delvis trukket tilbage, navnlig som resultat af direkte forhandlinger mellem sømandsrepræsentanter og rederrepræsentanter i en uformel arbejdsgruppe, der mødtes regelmæssigt under udvalgets arbejde.

Konventionens præambel blev vedtaget uændret.

I art. 1 foretoges mindre ændringer, hvorhos der tilføjedes en definition af „erhvervsulykker“ (Alle ulykker, der tilstøder